

Müəllim olmağı arzulayıb və bu sahədə təhsil alır. Ancaq sonra "bacarmayacağam" kimi tərəddüdlərə qapılır və 5 il başqa sektorda çalışır. Sonra müəllim kimi çalışmaq qərarı verir. İlk iş yeri isə ucqar kənd məktəbi olur. O məktəb ki, binası belə olmur. Bir neçə ay belə rejimlə işləmək çətin olsa da, ona yaxşı təcrübə qazandırdığını deyir.

Müsahibimiz Lerik rayon Orand kənd tam orta məktəbinin tarix müəllimi Günel Hümme-tova-dır.

Bildirək ki, Günel Bakıda anadan olub. Orta və ali təhsilini Bakıda şəhərində alıb. Ancaq hazırda ucqar kənddə müəllim kimi çalışır.

- Müəllimlik üzrə təhsil alsanız da, universiteti bitirəndən sonra 5 il başqa sahədə çalışıbsınız. Tarix müəllimliyini üzrə təhsil almaq öz seçiminiz deyildi?

- Universitetə qəbul olanda, 17 yaşım var idi. O qədər məqsədli olmasam da, filologiya və tarixi sevirdim. Ona görə də seçim zamanı ilk 5 yerdə ancaq bunları yazmışdım. Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin tarix fakültəsinə qəbul oldum və təhsil aldım. Müəllim olmaq niyyətim var idi, ancaq universiteti bitirdikdən sonra necə oldusa, başqa sahəyə yönəldim. Hardasa 5 il müəllimlikdən kənar sahədə fəaliyyət göstərdim, ancaq sonra müəllim kimi çalışmaq qərarı verdim. Həmin 5 ilə vaxt itkisi kimi baxıram. O mənada ki, gərək müəllimlikdən uzaq düşməzdim.

- Niyə uzaqlaşmışdınız, müəllimliklə bağlı tərəddüdləriniz var idi?

- Bəli, tərəddüdlərim var idi, "bacarmayacağam", "səbrim çatmayacaq", "öyrədə bilməyəcəyəm" deyirdim. Lakin bir zaman gəldi və mən öz qardaşımı universitetə hazırladırdım. Təkcə tarixdən deyil, onun qrupunda olan bütün fənlərdən hazırladırdım. Qəbula az qalmış hər fəndən ixtisas müəlliminin yanına da gətdi, ancaq uzun müddət mən hazırladım. Səbirle, həvəslə bu işi görürdüm. Nəticə gözəl idi, o, Bakı Mühəndislik Universitetinə qəbul oldu. Gördüm ki, bu işi bacarıram. Digər tərəfdən, əmim qızı da tarix fakültəsinə bitirmişdi. Müəllimlərin işə qəbul imtahanında iştirak etdi və qəbul oldu. Bu da mənə bir az motivasiya verdi. Beləcə, çox qısa zamanda müəllimlərin işə qəbul imtahanına hazırlaşb imtahan verdim və qəbul oldum.

- Müəllim kimi ilk iş yeriniz indi çalışdığınız məktəbdir. Bölgə məktəbində çalışmaq istəyirdiniz?

- Müəllim kimi çalışmaq qərarı verəndə, müəllimlərin işə qəbul imtahanına az vaxt qalmışdı. Dedim ki, hansı məktəbə qəbul olsam, işləyəcəyəm. Bu sahədə bir yerdən başlamalı idim. Əslində, imtahan verəndə fikirləşirdim ki, Bakı məktəblərinə qəbul olacağam. Çünki sınaq imtahanlarında yüksək nəticə göstərirdim. Bu il Bakıda yer sayı az idi və məndən yüksək bal toplayanlar da oldu deyə, paytaxt məktəblərinə düşmədim. Hazırlaşmağa daha tez başlasaydım, imtahanda yüksək nəticə göstərirdim. Lakin heç təəssüflənmirəm. Yaxşı ki o məktəbə düşmüşəm. Bir neçə ay ərzində orda yığdığım təcrübəni Bakıda yəqin ki, o zaman kəsiyində əldə edə bilməzdim.

- Bakıda böyüyən, burda təhsil alan gənc region məktəbində işləməyə getdi. İlk təəssüratınız necə oldu?

- İlk dəfə valideynlərimlə birgə getdim. Biz getməmişdən öncə 3 gün yağış yağmışdı. Şəhərdən kəndə gedəndə yolun yarısından sonra asfalt yox idi və biz palçığa batmışdıq. Məktəb binası olmadığını, kəndə qaz çəkilmədiyini bilirdik, yolun yarısından sonra da palçığa batdıq. Atam dedi ki, şəhər uşağısan, burda bacarmayacaqsan, gəl qayıdaq. Ancaq mən qərarlı idim, ona görə qayıtmaq fikrinə düşmədim. Direktora zəng vurduq, gəlib bizi

apardılar. Qalacağım evdə yerləşdim. Məktəb direktoru və qaldığım ev sakinləri mənə çox dəstək oldular. Onlara çox təşəkkür edirəm. Sonra dərse getdim, uşaqların maraqlı baxışları məni ora doğmalaşdırdı. Həmişə onlara deyirəm ki, birinci müəlliminizəm, sonra dostunuz. Səmimi bir münasibət qurduq və işləməyə davam etdik.

- Siz getdiyinizdə məktəbin binası yox idi, açılışı yeni oldu. Dərsi harda keçirdiniz?

- Mən sentyabr ayında o məktəbə getdim. Oktyabr ayının əvvəli artıq məktəb binası hazır idi. Sadəcə açılışı dekabrın 19-u oldu. Həmin vaxta qədər dərsi evlərdə keçirdik.

Kiçik dağ kəndində dərs deyən müəllimin böyük arzusu

Günel Hümme-tova: "Bir cavaba görə, uşağa ürəklə deyilən "afərin" çox yaxşı nəticə göstərir"

Aygün Asımqızı

müəyyən qədər nəticə almışam. Amma daha çoxunu istəyirəm. O kənddə universitetə qəbul olan qız yoxdur. Arzulayıram ki, bu məktəbin qızları da universitetə qəbul olsunlar. Bu il mümkün olmayacaq, çünki 11-ci sinifdə qız qalmayıb. Gələnlərlə isə namizədlərim var. Şagirdləyirəm, hər cür dəstək oluram ki, universitetə qəbul olsunlar.

- Yeni başlayıbsınız, necə bir müəllim olmağa çalışırsınız?

- Köhnə üsullardan uzaq qaçmağa, yeniliklər etməyə çalışıram. Çox həvəsləyəm. Müəllim işləməyə yeni başladığımda, qrup yoldaşlarım deyirdilər ki, indi belə danışsən, ucqar məktəbə gedəndə görəcəksən ki, siniflər soyuqdur, şəhərdən kəndə gedirsən, çətin olacaq, həvəsəndən düşəcəksən və s. Amma indi görürsən ki, heç bir problem yoxdur. Şagirdlərim üçün etdiklərimin qarşılığını alıram deyə, həvəsəndən düşmürəm.

Bilirsiniz, kiçik bir cavaba görə, uşağa ürəklə deyilən "afərin" çox yaxşı nəticə göstərir. Geniş bir dərs keçirəm, amma uşaq sabah cəmi bir suala cavab verir. Mən "afərin" deyəndə, növbəti gün 2-3 sualı cavablandırdığını görürəm.

Bir də dərsi uşaqların marağını çəkəcək formada izah edirəm. Real həyatla əlaqələndirməyə, loru dildə də izah etməyə çalışıram.

Eyni zamanda, şagirdlər yarışları sevir. Mən də onların maraqlarını çəkəcək yarışlar keçirirəm. Hətta şagirdlərimi digər məktəblərin şagirdləri ilə yarışdıracağam. Açıq dərslər keçirəcəyəm. Böyük planlarım var.

iki ev var idi, dərsi orda keçirdik. Biri qaldığım evin yaxınlığında, biri isə bir təpənin başında idi. Elə olurdu ki, birinci dərsi bir evdə, ikinci dərsi başqa evdə keçirdik. Quraqlıq havada heç bir problem yox idi. Amma qar yağanda dəhşət olurdu. O təpəni çox çətinliklə qalxıb-düşürdük. Şagirdlər mənə çox kömək edirdilər. Biri gəlib çantamı götürürdü, bir sağ əlimdən, biri sol əlimdən tutub o təpəyə qaldırırdılar. Onlara xüsusi təşəkkür edirəm.

- Belə hallarda ucqar kəndə işləmək üçün getdiyinizə görə peşman olurdunuz?

- Mən iradəli biriyləm, ona görə, o çətinliklər də məni həvəsəndən salmadı. Heç vaxt peşman olmamışam. Çətinliyim bircə yolla bağlı idi, o da motivasiyanı öldürəcək dərəcə böyük məsələ deyil.

- Getməzdən öncə məktəbin binasının olmadığını öyrənəndə reaksiyanız necə olmuşdu?

- Mən o məktəbə düşəndə, direktorla əlaqə saxladım. Hardan olduğumu soruşdu. Dedim ki, Bakıdakı şəraiti burda axtarma. Dedim ki, başa düşürəm, hər şeyə hazırlılıqlıyam. Dedim ki, məktəb yoxdur, dərs evlərdə keçilir. Bu, məni tərəddüdə saldı. Yeni məktəb tikildiyini, amma nə vaxt təhvil veriləcəyini bilmədiyini də demişdi. Qeyd etdiyim kimi, qərarlı idim, ona görə tərəddüdüm keçdi.

- Dərslərin məktəbdə deyil, evlərdə keçirilməsi uşaqların dərsə marağına necə təsir edirdi?

- Əsas davamiyyətə təsir göstərirdi. Sinif tozlu, soyuq olurdu. Partalar sökük idi, bəzən bir ayağı sınmış stulda oturdular. Sobalar köhnə idi,

